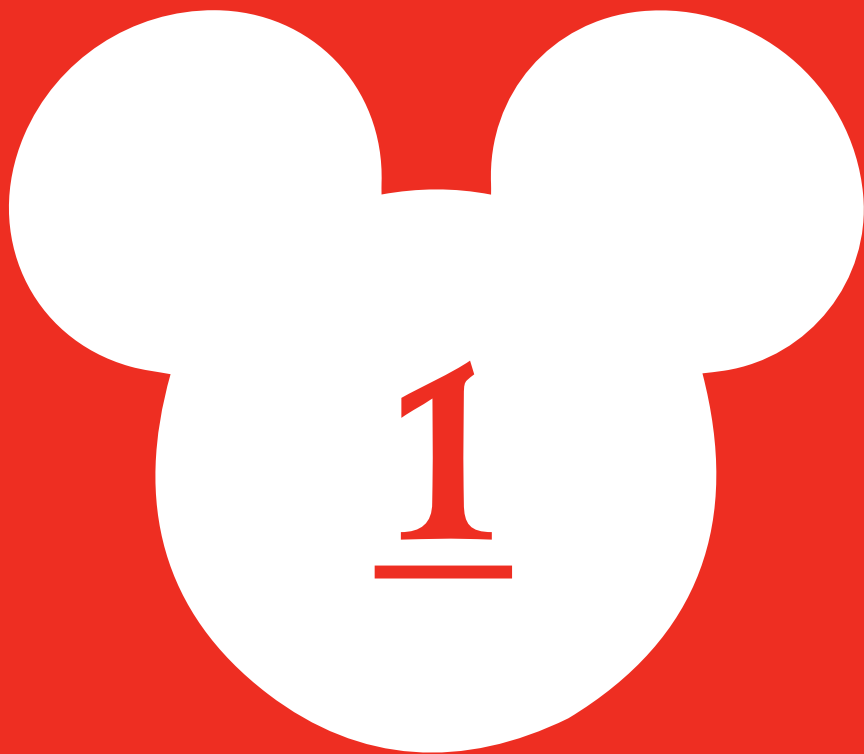

Do you speak Disney?

DISNEY
de mens

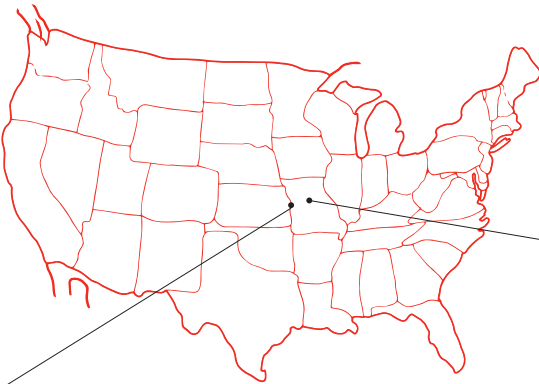
> EEN EERLIJKE BIOGRAFIE OVER WALT DISNEY	p 18
> IN HET VOETSPoor VAN WALT DISNEY: 10 BIJZONDERE DISNEYPLEKKEN IN DE VS	p 28
> HET LOS ANGELES VAN WALT DISNEY	p 30
> DE 26 OSCARS VAN WALT DISNEY	p 32
> FACTCHECK: WAS WALT DISNEY EEN FBI-INFILTRANT?	p 35
> HOE DIANE DISNEY HAAR VADER IN ERE HERSTELT	p 37
> DE SYMBOLIEK VAN WALT DISNEY	p 40
> WIE ZEI HET? WALT DISNEY? OF NIET?	p 43
> FACTCHECK: IS WALT DISNEY NA ZIJN DOOD INGEVROREN?	p 47

EEN EERLIJKE BIOGRAFIE OVER WALT DISNEY

'I can never stand still. I must explore and experiment... I resent the limitations of my own imagination.' Ook al heeft hij de wind niet altijd in de zeilen, toch blijft Walter Elias Disney een leven lang zijn dromen najagen. Dit is het verhaal van een boerenjongen uit een kleine stad die de entertainment-industrie voorgoed zal veranderen.

Walter Elias Disney wordt geboren op 5 december 1901 in Chicago. Hij is de vierde zoon van het echtpaar Elias Disney en Flora Call en wordt genoemd naar dominee Walter Parr van de Sint Paul Church, uit erkentelijkheid voor de vele opdrachten die vader Elias van de man krijgt. Twee jaar later krijgt het gezin er nog een meisje bij.

Bezorgd om de stijgende criminaliteit in hun thuisstad, maar ook bij gebrek aan werk als tapijtlegger, besluit de pater familias in 1906 het hele huishouden te verhuizen naar het platteland. Op een boerderij in de buurt van Marceline in de staat Missouri zal de familie Disney het proberen te maken als landbouwers. Het wordt een verblijf van korte duur, maar wel een met impact.

Het is hier dat de jonge Walt zijn enige, echte jeugd kent. En het is deze plek die hij altijd zal blijven idealiseren als bron van geluk. Het is immers geen toeval dat Main Street, U.S.A. in zijn Disneyland een geromantiseerde versie is van zijn herinnering aan de hoofdstraat van Marceline.

Helaas, slechts vier jaar later verhuizen de Disneys opnieuw, deze keer naar **Kansas City**. Een verbitterde Elias wordt er verantwoordelijk voor een krantenronde. Zijn voornaamste medewerkers zijn niet toevallig zijn eigen zonen. Walt staat elke dag voor de dageraad klaar om aan zijn dagtaak te beginnen. Niet zelden valt hij ergens onderweg in slaap in de foyer van een flatgebouw waar hij dagbladen levert.

Elias wordt soms omschreven als gewelddadig en Walt zoekt een uitweg om aan het vaderlijke gezag te ontsnappen. Eerst wil hij acteur worden, maar dan raakt hij geobsedeerd door tekenen. Vanaf zijn veertiende volgt hij op zaterdagochtenden les aan het Kansas City Art Institute, een hobby die zijn vader maar matig kan appreciëren.

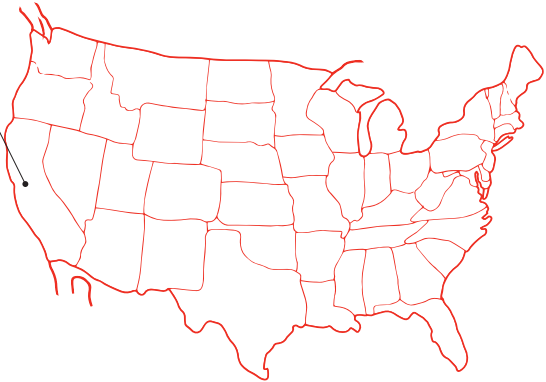
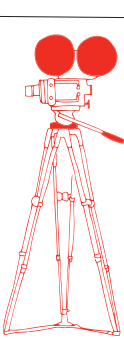
In 1918 meldt de nog 16-jarige Walt zich vrijwillig bij het Amerikaanse leger om de troepen in Europa bij te staan. De geallieerden hebben dan net de Duitsers verslagen en een patriottische Walt vindt dat hij daar moet zijn om te helpen. Alleen, dat zien zijn ouders niet zitten. Uiteindelijk overhaalt Walt zijn moeder om toch de nodige documenten te ondertekenen, op voorwaarde dat hij zich zou aandienen voor een minder gevaarlijke opdracht: als hulp bij het Rode Kruis in Frankrijk.

Wat Flora niet weet, is dat haar zoon nog altijd te jong is om te mogen dienen. Walt manipuleert het ondertekende document en verandert zijn geboortjaar van 1901 naar 1900. In november 1918 vertrekt hij naar Europa, waar hij gestationeerd wordt op verschillende plekken in de buurt van Parijs als ambulancechauffeur. In zijn vrije uren tekent hij figuurtjes op de menukaarten van de kantine, op brieven voor zijn collega's om op te sturen naar het thuisfront, maar ook op de zeilen van de voertuigen. Het is ook hier dat Walt begint te kettingroken, een slechte gewoonte die hem uiteindelijk fataal zal worden.

Bij zijn terugkeer naar de VS zijn de Disneys opnieuw verhuisd naar Chicago. Daar zet Walt zijn artistieke opleiding verder aan de Academy of Fine Arts-avondschool. Maar voor zijn vader blijft tekenen een te risicovol beroep. Teleurgesteld door het gebrek aan aanmoediging, trekt Walt alleen terug naar Kansas City, waar hij aan de slag kan als stagiair-illustrator bij een bureau dat reclameopdrachten uitvoert voor de Gray Advertising Company. Walt leert er naar eigen zeggen de kneepjes van het vak. 'Op de kunstschool leert men je perfectie aan. Maar in een commerciële omgeving knip je al eens foutjes weg, overplak je ze met nieuwe probeersels, krab je al eens zaken weg met een scheermesje. Dat zijn tijdbesparende trucjes, en ik leerde ze allemaal op zes weken tijd.'

Wanneer hij eind 1919 wordt ontslagen, slaat hij de handen in elkaar met een lotgenoot, Ub Iwerks. De twee beginnen te experimenteren met animatie en slijten een idee aan de plaatselijke bioscopen. In hun *Laugh-O-Grams* zitten vooral lokale knipogen, grapjes en bijzondere aankondigingen. Maar naïef als ze zijn, verkopen ze hun idee tegen de werkelijke kostprijs, zonder winst. Later bedenkt Walt de *Alice Comedies*, een reeks filmpjes waarin een liveaction jong meisje terechtkomt in de getekende fantasiewereld van *Alice in Wonderland*. Maar ook dat is niet genoeg om de rekeningen te blijven betalen.

Overtuigd van zijn kunnen, verkoopt hij in juli 1923 zijn camera en investeert hij in een treinticket: een enkeltje met de Santa Fé's California Limited richting Hollywood. Volgens de overlevering heeft hij slechts veertig dollar op zak. Verder neemt hij slechts één reiskoffer mee, met in de ene helft wat kleding en in de andere zijn tekenmateriaal. Zoals Walt het later zal samenvatten: 'Op het moment zelf heb je vaak niet door wat er aan het gebeuren is, maar soms is een serieuze vuist op je tanden het beste wat je kan overkomen.'

LILLIAN ALS EERSTE KLANKBORD

Hoewel de filmwereld nog niet wakker ligt van animatie, slaagt Walt erin enkele cartoonseries te slijten. Op 16 oktober 1923 richt hij met broer Roy een eigen bedrijf op, dat de basis vormt voor The Walt Disney Company die we vandaag kennen. De studio neemt tekenaars aan, zodat Walt zich kan concentreren op wat hij het liefst doet: creatief zijn. Roy zorgt er op zijn beurt voor dat de rekeningen kloppen.

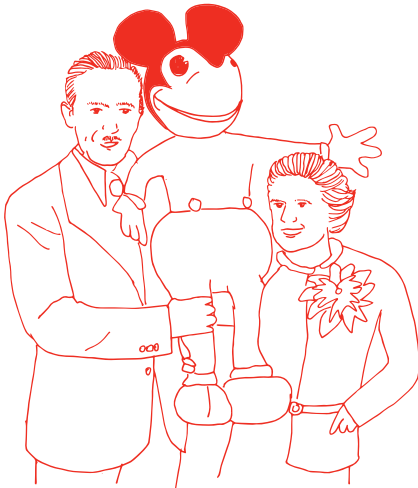
Het is in de studio dat Walt zijn vrouw Lillian Marie Bounds leert kennen. Zoals Lillian het zich later herinnert: 'Ze hebben eerst geprobeerd om me in te schakelen als secretaresse, maar daar was ik niet zo goed in.' Uiteindelijk kan ze beginnen als inkteur van geanimeerde cellen. Walt wordt instant verliefd en neemt haar ook snel in vertrouwen. Zo zal hij Lillian meer dan eens vragen om haar salaris van 15 dollar per week vooral niet onmiddellijk te incasseren, elke keer wanneer de studio krap bij kas zit.

Op dat moment delen de broers Disney een appartement in Los Angeles. Het is Roy die elke avond voor eten zorgt, tot een overprikkelde Walt op een avond wegloopt van tafel zonder z'n bord leeg te eten. Een geërgerde Roy zet zijn broer eruit. 'To hell with you. Als je mijn eten niet wilt, moeten we hier ook niet samenwonen.' Roy laat zijn vriendin uit Kansas City overkomen om bij hem in te trekken.

Maar Walt kan niet alleen zijn. Niet veel later vraagt hij de drie jaar oudere Lillian Bounds ten huwelijk. Ze zegt ja en op 13 juli 1925 trouwen ze. Hij is dan amper drieëntwintig jaar en lang niet de innemende figuur die hij later zal worden. Gegeneerd door het leeftijdsverschil met Lillian laat hij zelfs zijn snor groeien, als manier om die kloof te dichten.

Hoewel Lillian haar man nog als baas heeft meegemaakt, blijft zijn werkethos haar verbazen. 'Van slapen wilde hij niet weten. Vaak kroop hij pas om twee of drie uur 's nachts in bed. En dat maakte me verschrikkelijk boos, omdat het een gewoonte werd om altijd zo lang te blijven overwerken. Soms gingen we samen uit, en kon hij plots zeggen: ik moet nog een klein dingetje doen in de studio. Dan reden we naar daar, viel ik in slaap op de bank en reden we pas terug wanneer hij klaar was.'

Lillian zal zich steeds minder met de zaak van haar man bezighouden. Maar ze blijft wel zijn eerste klankbord. En in 1928, nadat Walt de rechten over zijn eigen tekenfilmfiguurtje Oswald the Lucky Rabbit is verloren aan Universal Studios, is zij degene die de opvolger een naam geeft. Walt wil zijn nieuwste creatie Mortimer Mouse noemen. Maar Mortimer is een vreselijke naam voor een muis, vindt Lillian. Dat klinkt veel te formeel.

Walt Disney

Lillian Marie Bounds

'Walt kan heel overtuigend zijn wanneer hij in iets gelooft, toch hield ik voet bij stuk. Om zijn koppige vrouw tevreden te stellen, is het uiteindelijk Mickey Mouse geworden. Ik zal altijd een speciale band met Mickey hebben, omdat ik geholpen heb om hem een naam te geven. Bovendien heeft Mickey me veel geleerd over hoe het is om getrouwd te zijn met Walt Disney. Sindsdien zijn we nooit meer blut geweest, in ieder geval niet meer zo zichtbaar. Maar ik heb me af en toe behoorlijk zorgen gemaakt. De ontstaansgeschiedenis van Mickey heeft me vaak geholpen om te beseffen dat het altijd wel weer goed komt.'

De keuze om voluit voor een nieuw tekenfilmfiguurtje te gaan, is immers erg risicovol. Risico's die Walt wel vaker zal nemen in zijn carrière, getuigt dochter Diane in 1956. 'Wanneer mensen lezen over zijn succes, denken ze vaak dat mijn vader miljonair is. De waarheid is dat hij zijn geld altijd meteen in nieuwe

projecten pompt. Het gebrek aan contant geld is een grote ergernis van mijn moeder, maar ze weet dat hij nooit zal veranderen. Mijn vader is nooit bang geweest voor een financiële gok, altijd met een groot vertrouwen in zijn eigen kunnen. *Snow White and the Seven Dwarfs*, zijn eerste avondvullende tekenfilm, was wellicht zijn grootste gok ooit, omdat hij toen al iets serieus had opgebouwd en flink wat te verliezen had.' Of in de woorden van Walt: 'Ik kan maar op één manier over geld nadenken: wat kan ik ermee doen?'

MICKEY MOUSE HEEFT EEN DOCHTER

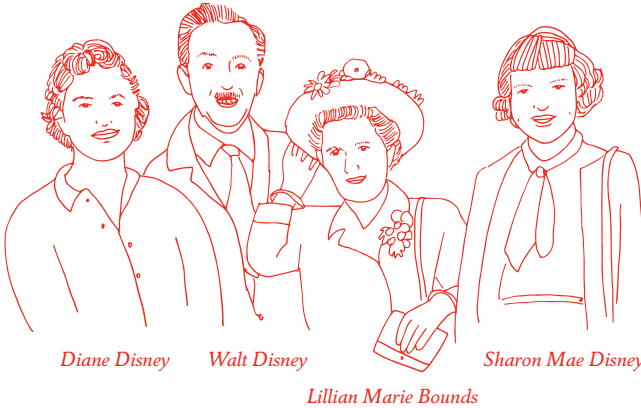
In 1931 krijgt Walt evenwel een zenuwzinking, die hij wijt aan een aanhoudend conflict met de verdeler van zijn films, Pat Powers. Lillian en hij nemen een lange vakantie naar Cuba en een cruise naar Panama om te herbronnen. Niet veel later werpen ze zich op het gezinsleven. Toch loopt dat niet van een leien dakje. Lillian en Walt krijgen in 1933 dan wel een dochter, Diane, maar aan de komst van hun eerste kind gaat een pijnlijk verdriet vooraf. Lillian zal tot twee keer toe een miskraam krijgen. Het is niet voor niets dat Walt zijn eerste dochter een 'wonderbaby' noemt.

Op de dag van haar geboorte wordt hij gehonoreerd met een speciale onderscheiding van het tijdschrift *Parents*, voor zijn 'uitstekende dienstbaarheid aan kinderen'. Tijdens de ceremonie krijgt Walt een briefje dat Lillian aan het bevallen is in het Good Samaritan Hospital. Wanneer hij aankomt in het ziekenhuis gaat zijn vrouw onder narcose. Het laatste wat ze hoort, is zijn hoest. Uiteindelijk is Diane via een keizersnede geboren. De dag erop kopt de *Los Angeles Times*: 'Mickey Mouse heeft een dochter!'

In 2000 vertelt Diane er dit over: 'Mijn ouders wilden absoluut kinderen krijgen, hoewel dat niet te best wilde lukken. Maar toen ik eenmaal was geboren, kon mijn moeder beter geen kinderen meer krijgen. Toch wilde mijn vader er nog een zusje bij voor mij. Het is vooral door zijn toedoen dat ze dan mijn zus Sharon geadopteerd hebben.' Nadat Lillian nog een derde miskraam heeft, heten de Disneys in 1936 hun tweede meisje welkom: Sharon Mae.

De Disneys maken geen onderscheid tussen hun twee dochters. Diane en Sharon worden bewust afgeschermd van de media, deels uit angst voor een soortgelijke tragedie als de ontvoering en dood van de zoon van luchtvaartpionier Charles Lindbergh. Maar ze zullen ook altijd geheimzinnig blijven doen over de adoptie. In intieme kringen is het een publiek geheim, maar de buitenwereld heeft er geen zaken mee, vinden ze.

Pas twintig jaar later komt een journalist van het magazine *Look* het verhaal te weten. Hij vermeldt de adoptie in een profielstuk over Walt. Wanneer deze de tekst ter inzage krijgt, belt hij de reporter woedend op. 'Het kan me niet schelen wat je over mij zegt, maar ik heb een grondige hekel aan je verwijzing naar de adoptie van mijn dochter Sharon.' De bewuste passage wordt vervolgens geschrapt.

In zijn werk idealiseert hij het perfecte gezin, en ook in het echte leven streeft hij naar een klassiek huishouden dat hij als kind nooit heeft gekend. Walt wil immer een toegewijde vader zijn en maakt elke zaterdag tijd voor zijn dochters. En zo wordt zaterdag Papa's Dag. In plaats van verplichte actes de présence kiest hij steeds vaker voor het gezinsleven. Vooral om de tol van de lange werkdagen te compenseren.

Tijdens de lange productie van de eerste langspeelfilm *Snow White and the Seven Dwarfs* in 1937 is Walt immers vaak gespannen en ziek geweest. Verschillende dokters bezoeken hem meerdere keren per week, soms dagelijks, in de studio om hem op te volgen. Van haaruitvalbehandelingen tot chiropractische sessies voor een poloblessure waar hij de rest van zijn leven last van blijft hebben.

Diezelfde periode ondergaan Walt en Roy ook een tragedie van een heel ander kaliber. In 1938 geven ze hun ouders een huis in Noord-Hollywood als cadeau voor hun vijftigste huwelijksverjaardag. Maar het verwarmingssysteem van het pand is defect en datzelfde jaar sterft moeder Flora aan een koolstofmonoxidevergiftiging. Walt zal nooit over de catastrofe spreken. Hij verwerkt zijn verdriet op de enige manier die hij kent: door hard verder te werken.

DE TWEE O'S: ONTGOECHELING EN ONTMOEDIGING

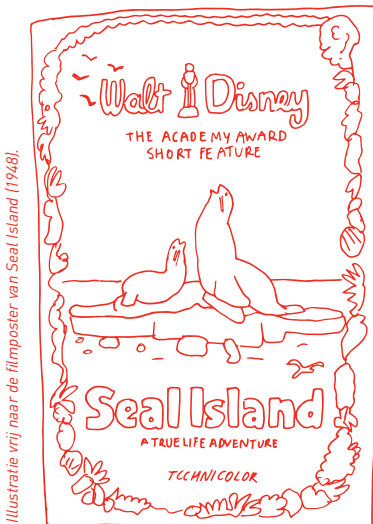
Wanneer zijn animatoren in 1941 in staking gaan, raakt Walt verbitterd. Voor hem zijn z'n werknemers als familie en het voelt alsof ze hem de rug toekeren. Volgens hem is de actie het werk van communisten, iets wat hij zes jaar later zelfs publiek verklaart voor het House Un-American Activities Committee. Om de gemoederen te bedaren, kijkt Walt in de richting van zijn broer Roy. Zelf neemt hij de benen en vertrekt hij met een paar trouwe gedienden naar Zuid-Amerika. Officieel op onderzoek voor nieuwe verhalen, officieus om geen zenuwinzinking te krijgen. 'Het geeft me de kans om te ontsnappen aan deze verschrikkelijke nachtmerrie. Ik kamp met de twee O's: ontgoocheling en ontmoediging.'

Tijdens de reis sterft vader Elias, maar Walt keert niet terug voor de begrafenis. Bij zijn thuiskomst is de staking opgeschort, maar niets zal nog hetzelfde zijn. De zachtaardige Walt groeit uit tot een absolute micromanager die zich met elk detail gaat moeien. Dochter Diane ziet het zo: 'Mijn vader heeft inderdaad de reputatie zijn bedrijf met ijzeren hand te hebben gerund. Voor een stuk klopt dat ook. Het was zijn levenswerk en hij wilde absoluut dat zijn visie behouden bleef. In gezinsverband was hij helemaal niet autoritair, integendeel.'

De daaropvolgende oorlogsjaren zijn uitdagend. Een deel van de studio wordt gevorderd als basis voor Amerikaanse luchtafweertroepen. Walt werpt zich tegen wil en dank op het produceren van opleidings- en propagandafilms van de overheid. De andere focus maar ook de onmogelijkheid om nieuw werk te exporteren naar nazi-Europa, dwingt de studio tekenfilms met heel wat minder budget te maken. *Snow White and the Seven Dwarfs*, *Pinocchio*, *Fantasia* en *Dumbo* hebben immers een markt gecreëerd voor dit nieuwe soort entertainment, dus moet het publiek worden bediend. Of zoals Walt het zegt: 'De tijd van kaviaar is voorbij. Vanaf nu is het enkel nog aardappelpuree en jus.'

Tijdens de jaren 1940 verliest Walt zijn interesse in animatie. Nooit zal hij nog iets kunnen maken dat zo baanbrekend is als *Snow White*. Ook al wordt de verfilming van *Cinderella* een onverwachte hit, toch ziet Walt alleen maar de tekortkomingen. In plaats van alleen nog tekenfilms te maken, verbreedt hij de activiteiten van de studio. In 1948 draait hij zijn eerste natuurdocumentaire *Seal Island*, wat de start betekent van de succesvolle serie *True-Life Adventures*. En met *Treasure Island* waagt het bedrijf zich vanaf 1950 aan avontuurlijke liveactionfilms.

Toch is het pas met zijn passieproject Disneyland dat Walt weer helemaal zijn drijfveer terugvindt. Hij beschouwt het als een manier om opnieuw een genre uit te vinden, als het ware animatie maar dan in drie dimensies. Maar het is ook een toonbeeld van zijn nostalgische hang naar een verleden dat hij zich rooskleuriger wil herinneren dan het was. Disneyland-ontwerper Marty Sklar noemt Disneyland 'de routekaart van Walts leven'. 'Hij recreëerde zijn eigen levensreis. Wie de poorten van het park binnenwandelt, komt terecht in wat in wezen de hoofdstraat was van Walts jeugd in Marceline.' Of toch een geromantiseerde versie daarvan.

Om het project te financieren sluit hij onder meer een deal met tv-zender ABC waarvoor hij wekelijks als bevrogen verteller inzoomt op de plannen van zijn park. Maar verder zijn er weinig investeerders te overtuigen, dus neemt Walt opnieuw een ogenschijnlijk roekeloze beslissing, herinnert dochter Diane zich. 'Soms bracht vader zijn financiële beslommeringen mee naar huis. Toen hij Disneyland wilde opzetten, herinner ik me nog levendig de discussies met zijn broer Roy om het geld van de banken los te krijgen. Mijn ouders hadden in die tijd net een vakantiehuisje gebouwd in de buurt van Palm Springs, maar dat heeft hij doorverkocht om aan geld te komen om in het park te stoppen. Hij vertelde me dat hij zelfs een hypotheek had genomen op zijn eigen levensverzekering. Ik wist op dat ogenblik niet echt wat dat wilde zeggen, maar het illustreert wel zijn hardnekkigheid.' Disneyland opent op 17 juli 1955 de deuren en wordt – gelukkig voor Walt – een instant succes. 'Nooit was hij gelukkiger dan op de dag van de opening.'

Walt zal zich zijn leven lang blijven bewijzen, net door het gebrek aan steun van zijn vader. Tegelijk heeft hij hem nooit oneer willen aandoen. Zo zorgt Walt zelfs voor een hommage in Disneyland. Mensen die een belangrijke rol hebben gespeeld in het ontstaan van het park krijgen hun naam vereeuwigd op een venster in Main Street, zo ook Elias. Pittig detail: zijn raam kijkt uit op een bioscoop. Op die manier heeft vader Disney altijd zicht op het werk van zijn zoon. Een business die hij nooit heeft begrepen.

Illustratie vrij naar het raam van Elias Disney boven Emporium in Main Street, U.S.A., Disneyland (1955).

IK BEN WALT DISNEY NIET

Het is Disneyland en het verkennen van nieuwe paden dat Walt tot het einde van zijn dagen zal bezighouden. Hij bedenkt attracties voor paviljoenen van wereldtentoonstellingen. Verlegt grenzen in de wereld van animatronics, mechanische poppen. Midden jaren 1960 effent hij het pad voor een nieuw park én EPCOT, de stad van de toekomst in centraal Florida. En hij superviseert nog een belangrijke film: *Mary Poppins*. Een belofte die hij als jonge vader aan zijn dochters maakt, maar die hij pas twintig jaar later waarmaakt, omdat schrijfster P.L. Travers de rechten van haar geesteskind aanvankelijk niet aan de filmmaker wil verkopen.

Hoewel Walt ook in de jaren 1960 rusteloos blijft doorgaan, is de achteruitgang van zijn gezondheid onvermijdelijk. Bovendien worden zijn slechte gewoontes steeds erger, al zal hij dat publiek nooit te kennen geven. 'Ik ben Walt Disney niet. Walt Disney rookt niet. Ik wel. Walt Disney drinkt niet. Ik wel.' Aan het einde van zijn leven keert hij steeds meer in zichzelf. Na een lange werkdag vraagt hij de broers en liedjesschrijvers Robert en Richard Sherman nog eens zijn favoriete nummer op piano te spelen: *Feed the Birds* uit *Mary Poppins*. Voor de Shermans is de daarmee gepaard gaande melancholie tekenend voor het naderende einde van hun baas.

'Succes vraagt vaak een hoge prijs', aldus Walt. 'In mijn geval ruïneerde het bijna mijn gezondheid. Hoe succesvoller ik werd, hoe harder ik werkte aan nieuwe ideeën, nieuwe ontwikkelingen, nieuwe technieken – totdat ik een breekpunt bereikte. Jaren geleden stond ik dicht bij een zenuwinzinking. Mijn dokter stond erop dat ik mijn werkweek terugbracht naar een vijfdaagse werkweek. Dat ik leerde om me te ontspannen en hobby's zocht die mijn spanningen zouden verlichten.'

In november 1966 laat Walt zich opnemen in het St. Joseph's ziekenhuis in Burbank, in de hoop verlost te raken van de slepende pijn die hij nog altijd voelt van zijn poloblessure dertig jaar eerder. Maar tijdens een routinecontrole ontdekken de dokters iets veel ergers: een tumor ter grootte van een okkernoot in zijn longen, allicht het gevolg van jarenlang drie pakjes sigaretten per dag te roken.

De artsen geven hem hooguit twee jaar te leven en Walt grijpt elke dag aan om zijn plannen voor nieuwe films, Walt Disney World en een afdeling aan het California Institute of the Arts verder uit te rollen. In de studio is niemand op de hoogte van zijn precaire gezondheidssituatie. Op 15 december 1966 sterft hij aan hartfalen, veroorzaakt door de kanker. Hij is dan 65 jaar.

Na zijn overlijden zal broer Roy de plannen voor het Magic Kingdom-park in Florida verder uitrollen, maar zijn gedroomde EPCOT belandt in het vriesvak. 'Walt is nu eenmaal dood', aldus de broer en zakelijk leider van het bedrijf. Walt Disney World en het pretpark openen op 1 oktober 1971, geen drie maanden later sterft ook Roy. Met het verdwijnen van de Disneys ligt The Walt Disney Company op apegapen. 'Wat zou Walt doen', is een veelgehoord mantra en het verlamt de creatieven die er werken.

‘You’re never too
old to be young’

- **Happy**
*in Snow White and
the Seven Dwarfs*
(1937)

IN HET VOETSPoor VAN WALT DISNEY: 10 BIJZONDERE DISNEYPLEKKEN IN DE VS

WALT DISNEY FAMILY MUSEUM

The Presidio, San Francisco (CA)

Walt's dochter Diane Disney Miller opent in 2009 een museum over de innovaties en prestaties van haar vader, ver weg van Hollywood. Het herbergt een reusachtige collectie foto's, tekeningen en merchandise, onderverdeeld in negen interactieve exporuimten.

SMOKE TREE RANCH

1850 Smoke Tree Lane, Palm Springs (CA)

In 1948 bouwt Walt een optrekje achter gesloten poorten, op de Smoke Tree Ranch in Palm Springs. Wanneer de kostprijs van Disneyland duurder is dan verwacht, verkoopt hij het buitenverblijf in 1954. Twee jaar later bouwt hij er een nieuw huis.

DISNEYLAND

1313 Disneyland Drive, Anaheim (CA)

Het enige park dat Walt zelf heeft bezocht. Hij heeft er zelfs een eigen appartement op Main Street, boven de brandweerkazerne op Town Square. De olielamp aan zijn raam blijft er altijd branden, als 'levende' herinnering aan de bedenker.

HOLLYWOOD

Los Angeles (CA)

Na het faillissement van Laugh-O-Gram Films vertrekt de 22-jarige Walt per spoor van Kansas City naar Hollywood met amper 40 dollar op zak. Op 16 oktober 1923 richt hij er met zijn broer Roy de Disney Brothers Cartoon Studio op.

GOLDEN OAK RANCH

19802 Placerita Canyon Road, Newhall (CA)

Deze movie ranch telt 360 hectare en wordt aan het begin van de jaren 1950 gehuurd voor buitenopnames van het tv-programma *The Mickey Mouse Club*. In 1959 wordt het domein gekocht door The Walt Disney Company en gebruikt als filmset en *backlot* van de studio.

